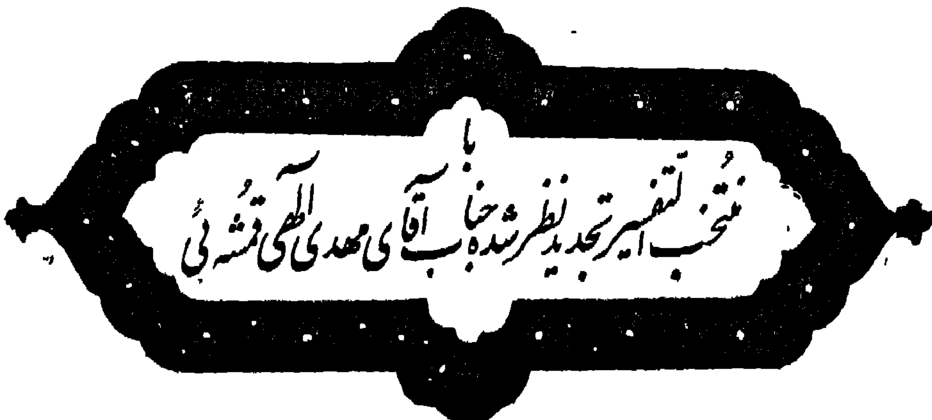

منتخب التفسیر تجدید نظر شده با جناب آقای مهدی الهی قمشه‌ئی

نزد خدا کسانی هستند که از شنیدن و گفتن حرف حق کر و لالند و اصلاً (در آیات خدا) تعقل نمیکنند (۲۲) اگر خدا بعلم ازلی در آنها خیر
و صلاحی میدید آنها را شنوای کلام حق میکرد (اکنون که هیچ خیر و قابل در آنها نمی‌بیند) اگر هم بحق شنوا کند باز از آن روگردانند و اعراض
کنند (۲۳) ای اهل ایمان چون خدا و رسول بایمان دعوت کنند اجابت کنید تا بحیات ابد رسید و بدانید که خدا در میان شخص و قلب او
حایل است (و از اسرار درونی همه آگاه است) و همه بسوی او محشور خواهید شد (۲۴) و بترسید از بلائی که چون آید تنها مخصوص ستمکاران از
شما نباشد (بلکه ظالمان و مظلومان همه را فرا گیرد و ظالمان را بکیفر ظلم و ستم و مظلومان را بکیفر ترک امر بمعروف و نهی از منکر تفسیر دیگر آنکه
بترسید و بپرهیزید از بلا و فتنه تا بستمکاران از شما نرسیده است یعنی ستمگران و ظالمان بترسند که بلا بکیفر ظلم تنها بآنها خواهد رسید نه غیر آنها)
و بدانید که عقاب خدا بسیار سخت است (۲۵) و مؤمنان بیاد آرید زمانی را که عده قلیلی در میان دشمنان بسیار بودید که شما را ضعیف و خوار
در زمین میشمردند و از هجوم مردم مشرک بر خود ترسان بودید بعد از آن خدا شما را در پناه خود آورد و بیاری خود نیرومندی و نصرت بشما عطا کرد
و از بهترین غنائم و طعامها روزی فرمود باشد که شکر نعمتش بجای آرید (۲۶) ای کسانی که ایمان آورده‌اید در کار دین زنهار با خدا و رسول خیانت نکنید و در
کار دنیا با یکدیگر در صورتیکه شما (زشتی خیانت را) بخوبی میدانید (۲۷) و بدانید که شما را اموال و فرزندان (در دنیا) فتنه و ابتلائی بیش نیست
و در حقیقت اجر عظیم نزد خدا است (و سعادت حقیقی در آخرت است) (۲۸) ای اهل ایمان اگر خدا ترس و پرهیزکار شوید خدا بشما فرقان
بخشد (یعنی دیده بصیرت و نور باطن که حق را از باطل فرق گذارید و راه خدا و شیطان و طریق سعادت و شقاوت و نفع و ضرر دنیوی
و اخروی را تشخیص دهید) و گناهان شما را بپوشاند و شما را بیامرزد که خدا دارای فضل و رحمت بی‌منتهاست (۲۹) ای رسول یاد آر
وقتی را که کافران با تو مکر میکردند تا ترا از مقصد خود که تبلیغ دین خدا است باز دارند یا بقتل رسانند یا از شهر بیرون کنند (تو کار خود بخدا واگذار)
که اگر آنها با تو مکر کنند خدا هم بآنها مکر میکند و خدا بهتر از هر کس مکر تواند کرد (۳۰) و چون بر آنان (که منکر و معاند قرآنند) آیات ما تلاوت شود
گویند این سخنان را شنیدیم (هیچ اعجاز و کرامتی در نظر ما ندارد) اگر هم ما بخواهیم مانند آن میگفتیم که چیزی جز سخنان و افسانه پیشینیان نیست (۳۱)

سورهٔ انفال

و چون گفتند: خدایا اگر این قرآن براستی برحق و از جانب توست (ما هم بپیروی آن نخواهیم گروید) پس با این حال باز بر ما سنگی از
آسمان ببار یا ما را بعذابی دردناک گرفتار ساز (۳۲) ولی خدا هم تا تو (پیغمبر رحمت) در میان آنها هستی آنان را عذاب نخواهد کرد
و نیز مادام که از نافرمانی خدا پشیمان شوند و بدرگاه خدا توبه و استغفار کنند باز آنها را عذاب نکند (۳۳) و آنها چه کردند که خدا
عذابشان نکند؟ (و چگونه مستحق عذاب خدا نباشند؟) در صورتیکه راه مسجد الحرام را بر روی بندگان خدا می‌بندند (و اگر دعوی دوستی خدا میکنند
دروغ گویند) آنها را هیچ رابطه دوستی با خدا نیست که دوستان خدا جز اهل تقوی نباشند لکن اکثر مردم بر این مطلب آگاه نیستند (۳۴) و اگر نماز خود
و دعوی محبت خدا کنند نماز آنها در خانه کعبه جز صفیر و کف زدنی که خلق را از خانه خدا منع میکند چیزی دیگر نیست (و چنین نماز موجب خشم بلکه
سبب قهر خدا است) پس (در آخرت به آنها خطاب شود) بچشید طعم عذاب را بکیفر آنکه کافر شدید (۳۵) کافران اموالشان را انفاق میکنند
برای این مقصود که راه خدا را (بر روی بندگانش) ببندند پس بزودی اموالشان بر سر این خیال باطل برود و حسرتش بر دل آنها بماند و آنگاه (علاوه
بر اینکه موفق بر منع دین و غلبه بر مسلمین نشوند) مغلوب نیز خواهند شد و آن کافران بسوی جهنم همگی رهسپار میشوند (۳۶) تا آنکه خدا
پلید را از پاکیزه جدا سازد و پلیدان را بعضی با بعضی دیگر در آمیزد و باهم گرد آورد آنگاه همه را در آتش دوزخ افکند که آنها
زیانکاران عالمند (۳۷) ای رسول ما کافران را بگو که اگر از کفر خود دست کشیده و براه ایمان باز آیند هر چه از
پیش کرده‌اند بخشیده شود و اگر بکفر و عصیان روی آرند سنت الهی در گذشته است (یعنی حکم ازلی بر این
قرار گرفته که مؤمنان را عزیز و بهشتی کند و کافران را ذلیل و دوزخی گرداند) (۳۸) و ای مؤمنان با کافران جهاد کنید که دیگر
فتنه و فسادی دیگر نماند و آئین همه دین خدا گردد و چنانکه دست از کفر کشیدند خدا با عمالشان بصیر و آگاه است (۳۹) و اگر از قرآن
و ایمان روی گردانیده کافران بدین خدا پشت کردند پس شما مؤمنان غم مدارید) بدانید که البته خدا یار شما است که بهترین یار و یاور است (۴۰)

وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا
حِجَارَةً مِّنَ السَّمَآءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ
فِيْهِمْ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ
اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّوْنَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوْٓا اَوْلِيَآءَهٗ اِنْ اَوْلِيَآؤُهٗٓ
اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ
الْبَيْتِ اِلَّا مُكَآءً وَّتَصْدِيَةً فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٣٥﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَسَيُنْفِقُوْنَهَا
ثُمَّ تَكُوْنُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى جَهَنَّمَ
يُحْشَرُوْنَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيْزَ اللّٰهُ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيْثَ بَعْضَهٗ
عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهٗ جَمِيْعًا فَيَجْعَلَهٗ فِيْ جَهَنَّمَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٣٧﴾
قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ وَاِنْ يَّعُوْدُوْا
فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٨﴾ وَقَاتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ
الدِّيْنُ كُلُّهٗ لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٣٩﴾ وَاِنْ تَوَلَّوْا
فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰىكُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿٤٠﴾ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا

شما غنیمت و فایده رسد (زیاد و یا کم) خمس آن خاص خدا و رسول و خویشان او و یتیمان و فقیران و در راه سفر ماندگان است اگر بخدا و بآنچه بر بنده خود
(محمد ص) در روز فرقان روزی که دو سپاه (اسلام و کفر در جنگ بدر) روبرو شدند نازل فرمودیم ایمان آورده اید و خدا بر هر چیز توانا است (۴۱)
بیاد آرید زمانی را که سپاه شما در وادی نزدیک و دشمن بمکانی دور (از شهر مدینه) واقع شد (که موفقیت و اتفاق خوشی خدا نصیب شما کرد) و اگر
این کار را بوعده و قرار شما با دشمن مقرر میشد در وعده گاه (چنین موافق دلخواه شما نبود) از خوف و اندیشه در جنگ اختلاف میکردید لکن برای
آنکه علم ازلی و قضای حتمی را که خدا مقدر فرموده اجرا سازد (یعنی خدا در جنگ بدر بمدد فرشتگان مؤمنان کم را بر کافران بسیار غلبه داد که حقانیت
قرآن و رسولش را آشکار سازد) تا هر که هلاک شدنیست بعد از اتمام حجت هلاک شود و هر که لایق حیات ابدیست با اتمام حجت بحیات
ابد رسد و همانا خدا شنوا و دانا (ی مصالح بندگان) است (۴۲) و یاد آر ای رسول آنگاه که دشمنانت را در چشم تو (و اصحابت) اندک نشان
دادیم (تا قوی دل باشید) و اگر سپاه دشمن را بسیار بچشم شما نشان داده بودیم کاملاً هراسان و بددل شده و در امر (دفع دشمن بجنگ) جدل و مخالفت میکردید
لکن خدا (شما را از آسیب دشمن) بسلامت داشت که او دانا و متصرف در اندیشه‌های درونی دلهای خلق است (۴۳) و یاد آر
زمانی که خدا دشمنان را هنگامیکه مقابل شدید در چشم شما کم نمودار کرد (تا قوی دل شده از آنها نیندیشید) و شما را نیز در چشم دشمن کم نمود
(تا تجهیز کامل و تهیه مهمات جنگ نکنند) تا خدا وعده‌ای را که در قضای حتمی خود مقدر نموده (یعنی غلبه اسلام) اجرا فرماید (تا بدانید که کار بدست
خدا است) و بسوی او است بازگشت امور (۴۴) ای کسانیکه ایمان آورده اید هرگاه با فوجی از دشمن مقابل شدید پایداری کنید و خدا را
پیوسته یاد آرید باشد که فیروزمند و فاتح گردید (۴۵) و همه با روح وحدت و ایمان پیرو فرمان خدا و رسول باشید و هرگز راه اختلاف و تنازع
(که موجب تفرقه اسلام است) نپوئید که بر اثر تفرقه ترسناک و ضعیف شده قدرت و عظمت شما نابود خواهد شد بلکه همه باید یکدل
(در راه خدا) پایدار و صبور باشید که خدا با صابران است (۴۶) و شما مؤمنان مانند منافقان نباشید که آنها (نه برای جهاد
در راه خدا بلکه) یا برای هوس و غرور و یا برای ریا و تظاهر خارج شدند و خلق را از راه خدا منع میکنند و بترسند که علم

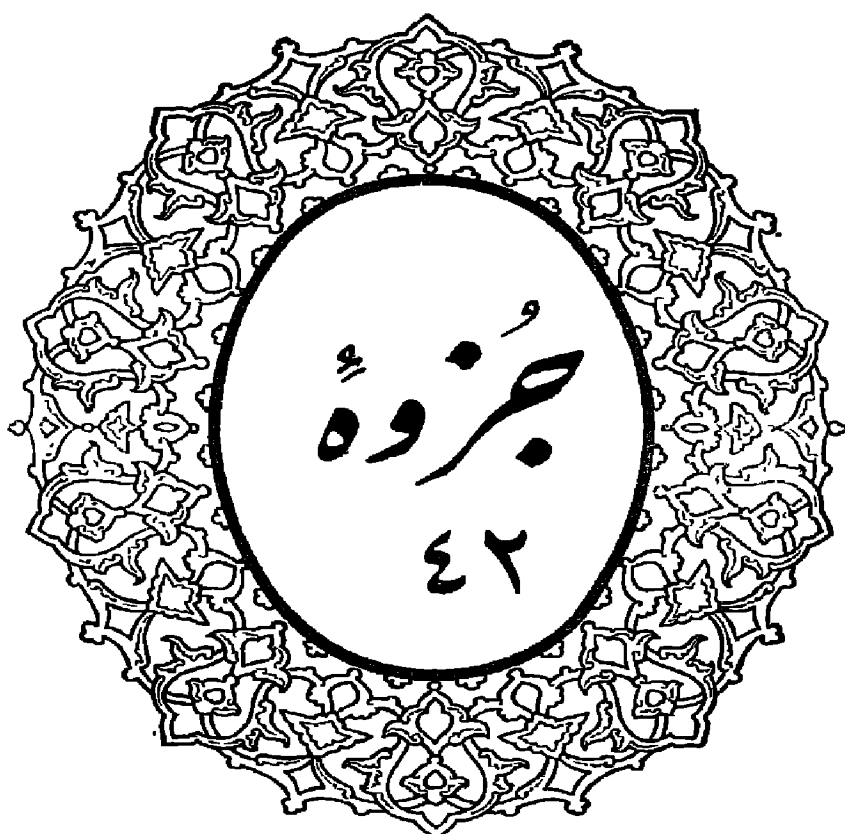
4128

غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ
عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾
إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ
مِنْكُمْ ۚ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ ۙ وَلَٰكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا
كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ ۗ
وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا ۖ وَلَوْ
أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ ۗ إِنَّهُ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَ
يُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَإِلَى اللَّهِ
تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا
وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ ۖ وَاصْبِرُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ ع وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ

خدا بهر چه کنند محیط است (و آنان بسختی بکیفر خواهند رسید) ۴۷ و یاد آر وقتی که شیطان کردار زشت آنان را در نظرشان زیبا نمود
(برای فریب آن جاهلان) گفت: امروز (از مسلمین) هیچکس تاب مقاومت شما را ندارد) و احدی بر شما غالب نخواهد گشت
و من هنگام سختی یار و فریادرس شما خواهم بود (و بدین سخنان کفار قریش را مغرور کرد) تا آنگاه که دو سپاه اسلام و کفر روبرو شدند
شیطان پا بفرار گذاشت و (چون کفار بدو گفتند چه شد قول و معاهدهٔ تو؟) پاسخ داد که من از شما بیزارم من قوائی (از فرشتگان
آسمان) می‌بینم که شما نمی‌بینید و من از (قدرت و غضب و عقاب) خدا میترسم که عقاب خداوند بسیار سخت است ۴۸
و یاد آر وقتیکه منافقان با هم میگفتند: این مسلمین بدین خود مغرورند (و عاقبت شکست خورده و نابود خواهند شد) و حال آنکه هر کس
بر خدا توکل کند (و در دین خدا ثابت قدم باشد خدا او را یاری خواهد کرد) که خدا غالب و مقتدر در هر چه خواهد و توانا است
۴۹ و اگر بنگری سختی حال کافران را هنگامی که فرشتگان جان آنها را میگیرند و با تیغ (قهر و غضب خدا) بر روی و پشت آنها میزنند
و میگویند بچشید الم عذاب سوزنده را ۵۰ این عقوبت اعمال زشتی است که بدست خود پیش فرستادند و خدا هیچیک از بندگان هرگز
کمترین ستم نخواهد کرد ۵۱ (ای رسول با کافران امت تو نیز) مانند فرعونیان و کافران پیش از زمان آنها با آیات خدا (کتاب آسمانی
و معجزات انبیاء) کافر شدند خدا هم آنها را بکیفر گناهانشان بگرفت که همانا خدا توانا و سخت کیفر است ۵۲ (حکم ازلی خدا) این است که خدا
نعمتی که بقومی عطا کرد تغییر نمیدهد (و نعمت را بعذاب مبدل نمیکند) تا وقتی که آن قوم حال خود را تغییر دهند (و طاعت را بدل بمعصیت کنند)
که خدا شنوای (دعای پاکان) و دانای (بد و خوب احوال بندگان) است ۵۳ همانطور که خوی فرعونیان و پیش از آنان این شد که آیات خدای
خود را تکذیب کردند ما هم آنها را بکیفر گناهانشان هلاک کردیم و فرعونیان را بدریا غرق کردیم و همه آنانکه هلاک نمودیم ظالم و ستمکار بودند ۵۴ بدترین جانوران نزد خدا
آنانند که کافر شدند (و بر اثر لجاجت بر کفر خود) ابداً ایمان نخواهند آورد ۵۵ چنانکه چند بار با تو عهد صلح و مسالمت بستند (مانند یهود بنی قریظه)

اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿٤٧﴾ وَاِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ وَ
قَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّيْ جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَآءَتِ
الْفِئَتٰنِ نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّنْكُمْ اِنِّيْٓ اَرٰى مَا لَا
تَرَوْنَ اِنِّيْٓ اَخَافُ اللّٰهَ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ اِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ
وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُلَآءِ دِيْنُهُمْ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ
فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِيْنَ كَفَرُوا الْمَلٰٓئِكَةُ
يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿٥٠﴾ ذٰلِكَ بِمَا
قَدَّمَتْ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿٥١﴾ كَدَاْبِ اٰلِ
فِرْعَوْنَ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ
اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً
اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٣﴾
كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ
بِذُنُوْبِهِمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿٥٤﴾ اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ
عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥٥﴾ اَلَّذِيْنَ عٰهَدْتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ

يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي
الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِمَّا تَخَافَنَّ
مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ﴿٥٨﴾
وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾ وَأَعِدُّوا لَهُمْ
مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَ
عَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا
مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِنْ جَنَحُوا
لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾ وَإِنْ
يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ ۚ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۚ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا
أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾ يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ ۚ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ
يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

اخگر
نشریه و چاپخانه
نشانی تلگرافی : تهران - اخگر
نشانی پستی : میدان ژاله خیابان بهزادی تلفن ۳۷۵۸۸